

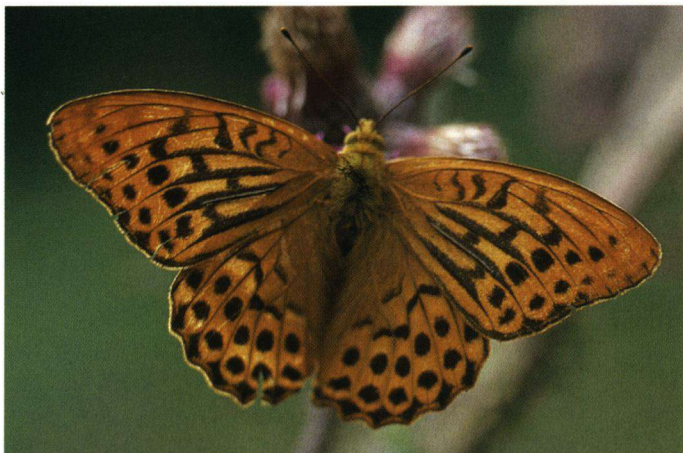
Aankomst

Tekst: Pim Tiemens

Eindelijk, na een lange autorit een andere stoel. Een kampeerstoeltje. Alles is beter, als het maar even niet meer die auto hoeft te zijn. Na het geraas over de snelweg en het gekronkel over de slingerwegen door de bergen, is er een plekje gevonden. De tent staat. Het vroege opstaan om 's morgens files te vermijden, zit zwaar in de benen, maar het is niet voor niks geweest. Ik ben er.

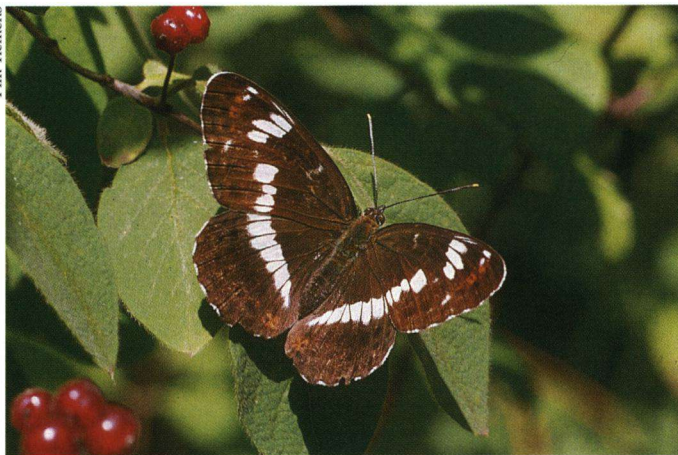
Een zwarte mees laat zijn kenmerkende roep horen, alsof iemand met een klein fietspompje bezig is zijn banden met lucht te vullen. Er lacht een groene specht in de verte. De zon heeft die heerlijke warmte, die ik alleen in het hooggebergte ken. Hier en daar staan haar stralen als lichtbundels tussen de bomen. Met mijn gezicht in de zon, sluit ik de ogen en geniet van de rust in het dal met zijn bossen en kabbelende beekje. Even alles loslaten en weer bijtanken voor de volgende maanden van werk en regelmaat.

Ik doe mijn ogen weer open en zie boven de boomtoppen een gedeelte van de rotsige bergkam tegen een strak blauwe lucht afgetekend. Als uit het niets fladdert er een vlinder tussen de bomen door, over mijn hoofd richting bos. Ik draai mij om en zie hem snel naar de warmte van de zon terugkeren, waarschijnlijk zoekend en speurend naar nectar of een vrouwtje. Elke keer als ik de keizersmantel (*Argynnis paphia*) na een tijdje weer terugzie, vind ik hem weer groter en mooier. Het is ontegenzeggelijk één van de mooiste bos-

Keizersmantel.

Pim Tiemens

Kleine ijsvogelvlinder.

vlinders van Europa. In een flits is de keizersmantel weer verdwenen.

Zo gemakkelijk hij te benaderen is als hij nectar drinkt, des te moeilijker is hij te volgen als hij vliegt. In mijn stoeltje vlak bij het bergbeekje, waar de beekjuffers en andere libellen hun patrouillevluchten uitvoeren, staar ik in de kletterende, glinsterende beek en ontdek pas na een kwartier dat er iets beweegt in het ondiepe water. Een beekforelletje heeft vlak voor mijn voeten zijn beste stek voor het vangen van mugjes en vliegen. Af en toe doet hij een aanval naar de oppervlakte, schiet terug met de stroom mee en gaat weer op dezelfde plek 'met de kop in de wind staan'. En terwijl ik het visje beter probeer te bekijken, vliegt er over mijn hoofd weer een andere grote vlinder. Cirkeltjes draaiend en zwevend vliegt de prachtig getekende vlinder tussen de bomen. Deze zweeft véél meer dan de keizersmantel. Met een snelle vleugelslag ritselt hij vlak langs mijn hoofd naar een bospad achter mij. Ik kan niet rustig blijven zitten, dit is iets bijzonders.

Terwijl ik opsta, zie ik nog net het forelletje als een afgeschoten pijl wegschieten naar de oever, tussen stenen en waterplanten. Zijn vaste stek bij gevaar. Op het bospad ben ik bang dat de vlinder alweer verdwenen is. Maar al snel ontdek ik de donkere vlinder met de witte band bovenop de vleugels. Zonnend op een blad van wilde kamperfoelie, onmiskenbaar de kleine ijsvogelvlinder (*Limenitis camilla*). Een volle minuut blijft de vlinder zachtjes en langzaam met open en dichtgaande vleugels op de 'zonneplek' zitten en kan ik hem bewonderen. Sneller dan ik kan volgen, verlaat de vlinder flink opgewarmd en weer vol energie de struik en verdwijnt tussen de boomtoppen. Ik haal weer adem.

Even verderop, rechts van het pad zie ik dat er een grote hoeveelheid koninginnenkruid groeit. Het wemelt er van de oranje en parelmoergekleurde vlinders. Het wordt genieten, deze vakantie. Deze dag kan al niet meer stuk. Want er bestaat toch bijna geen fraaier begin van de vakantie, dan dat een keizersmantel, een beekforel en een kleine ijsvogelvlinder even 'gedag' komen zeggen.